

גודל אהבתו של דוד המלך לקב"ה

וּשְׁפִירוּ דְהַאי דָּוִד, נְהִיר לְעַלְמִין כְּלָהוּ וְהִיוּפִי שֶׁל דָּוִד הַזֶּה שֶׁהִיא
המלכות המקבלת הארתה מז"א בסוד מ"ד ומאירה על ידו, גורם להאיר
ולהרבות השפע לכל העולמות, רִישִׁיָּה גּוֹלְגֻלְתָּא דְדַהָבָא ראשו גולגולת
של זהב והם הגבורות הנקראות זהב הנמצאות בדעת שלה, אֶתְרִקִּימַת
בְּשִׁבְעָה תְּכֵשִׁיטִי זַיְנִין דְדַהָבָא והיא נרקמת בשבעה תכשיטים של
שבעה מיני זהב. וְהָא אוֹקְמוּהִי. וכבר ביארוה שהם הגבורות המתפשטות בגופה
כי הם ה"ג בחג"ת נ"ה שלה וכללותם ביסוד וכללות כללותם במלכות וְחִבִּיבוּתָא
דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְקַבְּלִיהּ וְחִבִּיבוּת הַקַּב"ה כְּנִגְדָה לְהַמְתִּיק גְּבוּרוֹתֶיהָ,
וּמִסְגִּיאֹת רְחִימוֹתָא דִּילֵיהּ גִּבִּיָּה אָמַר לֵיהּ לְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא דִּיהֲדַר עֵינָיו לְקַבְּלֵיהּ וְיִסְתַּכַּל בֵּיהּ וּמְגוּדֵל אַהֲבָתוֹ
שֶׁל דָּוִד לְהַקַּב"ה וְהֵינּוּ הַמְּלָכוֹת הָאוֹהֲבֹת אֶת ז"א לְכֵן אָמַר לוֹ שִׁיחֲזִיר אֵלָיו עֵינָיו וְיִסְתַּכַּל
בּוֹ וְזֶהוּ 'פְּנָה אֵלַי וְחֲנִנִי'. בְּגִין דְּאֵינּוּן שְׁפִירוּן בְּכֻלָּא כְּמָה דְאַתָּה
אָמַר לְפִי שֶׁהֵעִינִים שֶׁל הַמְּלָכוֹת יִפּוֹת בְּכֹל מִינֵי יוֹפִי וּמַעֲוֵרוֹת הָאֵהָבָה יוֹתֵר מִכֹּל כְּמוֹ
שְׂכֵתוֹב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ו) הָסִבִּי עֵינַיךָ מִנְּגִדִי וְגו' שְׁפִירוּשׁוֹ שְׂאוּמֵר לֵה
הַקַּב"ה הָסִבִּי עֵינַיךָ מִנְּגִדִי דְבִשְׁעָתָא דְאַלִּין עֵינַיִן
מִסְתַּכְּלִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כִּי בִשְׁעָה שֶׁאֵלּוֹ הֵעִינִים שֶׁל
הַמְּלָכוֹת מִסְתַּכְּלוֹת בַּהַקַּב"ה כְּדִין מִתְּעַרְיִן בְּלִבֵּיהּ קִסְטִין
דְּבִלְסִטְרָאֵי בְּרְחִימוֹתָא עֲלָאָה אַז מִתְּעוֹרְרִים בְּלִבּוֹ כְּמוֹ אַבְנִים וְחִיצִים
שֶׁל בְּלִיסְטְרָאוֹת (כְּלֵי מְרַגְמָה) בְּאֵהָבָה עֲלִיוֹנָה וְלִכֵּן הִיא מִבְּקִשֶׁת שִׁפְנָה אֵלֶיהָ וְיִסְתַּכַּל בָּהּ

הלימוד היומי

וּבְסִגְיֹתַי שְׁלֵהוֹבִיתָא דְרַחֲמֵימוּ עֲלָאָה לְגַבִּיָּהּ, וכשמתגברת אש האהבה העליונה אצל הקב"ה, אָמַר הַסִּבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדִי, אֶסְתַּר עֵינֶיךָ לְסִטְרָא אַחֲרָא מִנִּי, אז אומר לה הקב"ה טובבי עיניך שלא יהיו לנגדי, דְּאֵינּוֹן מוֹקְדִין לִי בְּשִׁלְהוֹבֵי רַחֲמֹתָא לפי שהן שורפות אותי בלהבות האהבה. וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיהּ בְּדוֹד וזה מה שכתוב בו בדוד שהוא בחינת המלכות, (שמואל א טז) וְהוּא אֲדָמוֹנִי עִם יִפְהָ עֵינַיִם וְטוֹב רְאִי. וּבְגִין הַהוּא דְדוֹד עֲלָאָה שִׁפְרָא רַחֲמֵינָא ובשביל אותו דוד העליון שהוא בחינת המלכות היפה והאהובה וְתִיאוּבְתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַדְבָּקָא בֵּיהּ ותשוקת קוב"ה

אור הרשב"י

מאצילות וכו' ומי שהוא רוצה לידבק בשכינה צריך לעולם לעורר המעשה אליה או תורה או מצוות כדי לעורר אליה מיין נוקבין והשכינה אינה מתייחדת בסוד אהבת הזווג אלא ע"י נשמותיהן של צדיקים וכו' וכיון שהדבר תלוי בהם ראוי שיזדרזו ליקשר באהבתה כדי לעורר האהבה העליונה ובהם הם נקשרים בשכינה.

והרמח"ל בדרך ה' כתב "והאהבה היא המדבקת ומקשרת את האדם בבוראו ומיפה כחו ומעטירתו עמרות גדולות. והעיקר בשמחת הלב והתלהטות הנשמה לפני בוראה והימסר האדם עם כל מאודו לקידוש שמו ית' ולעשות נחת רוח לפניו".

[ג] ובפרוש רש"י: הסבי עיניך מנגדי – כבחור שארוסתו חביבה ועריבה עליו ועיניה נאות ואומר לה הסבי עיניך מנגדי כי בראותי אותך לבי משתחץ ומתנאה עלי ורוחי נסה כי איני יכול להתאפק.

ויש לנו ללמוד מכאן כמה גדלה אהבתו של השי"ת לעם ישראל וכנודע כי מדת המלכות היא כנסת ישראל וכל יופיה והדרה הוא על ידי המ"ן שמעלה לקוב"ה מהתפילות והמצוות והמעשים טובים שאנו עושים כאן בעולם הזה. ועלינו לעורר האהבה וכמו שכתב הראשית חכמה (שער האהבה פ"ח) "ראוי שנתייחד האהבה אל השכינה אם מצד שאנו נקראים בנים כשיש לנו נשמות

הלימוד היומי

לידבק בה. **אָמַר דָּוִד פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי** על זה אמר דוד פנה אלי וחנני ואין הכוונה שיפנה אליו אלא לבחינת שורש נשמתו שהיא המלכות.

מקשה כיצד נכנס עם יעקב אבינו לגן עדן

כַּגִּוּוֹנָא דָא כעין זה יש לפרש גם הכתוב, (בראשית כז) **וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ בְּנֵי כְרִיחַ שָׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכּוֹ יְהוָה. מִשְׁמַע דְּעָאֵל עִמְיָה עִם יַעֲקֹב גִּנְתָּא דְּעֵדֶן, דְּאִיהוּ שָׂדֵה דְּתַפּוּחִין קְדִישִׁין** ומשמע שכשנכנס יעקב אבינו ליצחק לקבל את הברכות נכנס עימו ריח גן עדן שהיא בחינת המלכות הנקראת שדה תפוחים קדושים. **וְכִי הָיָה יָכִיל גִּנְתָּא דְּעֵדֶן לְאַעְלָא עִמְיָה, דְּהָא גִּנְתָּא דְּעֵדֶן כַּמָּה רַב הוּא בְּפּוּתָא וּבְאַרְכָּא.** ויש לשאול וכי איך יכול להיות שגן עדן נכנס עימו והרי כמה גדול הגן עדן באורך וברוחב **כַּמָּה זִינִין דְּבֵייתִין עֲלָאִין קְדִישִׁין, דְּרַגְלִין עַל דְּרַגְלִין, מְדוּרִין עַל מְדוּרִין אִית תַּמָּן** כמה מיני בתים עליונים קדושים מדרגות על מדרגות ומדורים על מדורים יש בגן עדן ואיך נכנס עימו גן עדן.

הקב"ה הכניס עם יעקב את השכינה לקבל הברכות מאביו יצחק

אֵלָא גִּנְתָּא אַחְרָא עֲלָא קְדִישָׁא אִית לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אלא גן אחר עליון וקדוש יש לו להקב"ה, **וְהָוָא**

הלימוד היומי

גִּנְתָּא רְחִימוּתָא דִּילֵיהּ וְאֶתְדַבֵּק בֵּיהּ וואונו הגן הוא האהבה שלו
 ודבק בו, **וְלֹא אֶתְנַטִּיר אֶלָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי,**
 דהוא עייל ביה וזה הגן אינו משומר אלא להקב"ה ורק הוא לבדו נכנס בו.
וְדָא אַחֲסִין קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּכְחָא תְּדִיר עֲמַהוּן
 דְּצַדִּיקֵיָא וגן זה הוא בחינת השכינה שאותה הנחיל הקב"ה שתהיה תמיד עם
 הצדיקים שהם מרכבה אליה. **וְכָל שְׂכֵן לְאַשְׁתַּכְחָא בֵּיהּ בִּיעֻקֵּב** וכל
 שכן שתהיה עם יעקב שהרי הוא מרכבה אל התפארת, **וְדָא זְמִין לֵיהּ קְדֻשָּׁא**
בְּרִיךְ הוּא לְאַעְלָאָה עֲמִיהּ לְסִיעָא לֵיהּ ואת זה הגן הכניס הקב"ה
 עם יעקב לפני יצחק כדי לסייע לו לקבל את הברכות.

מאהבת הקב"ה לעם ישראל הוריש לנו את הארץ

כְּגֹוְנָא דָא וכעין זה יש לפרש מה שאמר הקב"ה ליעקב, (בראשית כח) **אֲנִי**
יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ
 אשר אתה שוכב עליה לך אתננה וגו'. **הִנֵּן וּלְמַדְנִי מִלְּמֹד שְׁנַת־קִפְלָה לִּי**
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שהרי אמר לו שיתן לו את הארץ שהוא שוכב עליה. **וְכִי אֶרֶץ**
יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי ד' מֵאוֹת פְּרָסָה עַל ד' מֵאוֹת פְּרָסָה,
הֵיךְ אֶתְעַקְרַת מֵאַתְרָהּ, וַיִּתְּבֵא תַחֲזוּתוּי ויש לשאול וכי ארץ
 ישראל שהיא ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה איך נעקרה כולה ממקומה
 ונתקפלה תחתיו. **אֶלָּא אֶרֶץ אַחֲרָא עֲלָאָה קְדִישָׁא אִית**